

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Други светски рат, који је трајао шест година, имао је застрашујуће размере јер је у њему учествовала једна милијарда и седам стотина милиона људи, односно 81% светског становништва. У том периоду мобилисано је 110 милиона људи од 210 милиона одраслог мушког становништва. Од мобилизације сваког трећег становника прешло се на мобилизацију сваког другог. Зато се и говори о тоталном карактеру Другог светског рата, поготову што је у рат укључен и активно учествовао огроман број цивила.

Истраживања до којих сам дошао показују сву бесмисленост манипулација бројем жртава у ужичком округу у току Другог светског рата, јер "истина се налази у именима", како је у својим мемоарима записао покојни патријарх Гаврило Дожић. Чињенице су тврдоглаве и преко њих се не може прелазити.

Овом књигом аутор не жели да позлеђује ратне ране и долива врело уље да би се распламсале политичке ватре на вишепартијској сцени, већ да изнесе истину о догађајима који су се збили у ужичком округу у току Другог светског рата. Несрећне поделе кроз историју српског народа, посебно оне у Другом светском рату, које су тињале у време једнопартијског система, разбуктале су се распадом СФРЈ и увођењем вишепартијског система. Подстицане су поделе на комунисте и антикомунисте. Посебно су подстицане поделе на партизане и четнике. Када се погледа кроз историју српског народа, може се запазити да су у свим тешким тренуцима сами Срби правили међусобне расколе и поделе, или, како то пише у рецензији за ову књигу др Венцеслав Глишић: "...Цео списак (жртава) делује као трагична српска прича која се кроз историју понавља и једном се мора престати са тим деобама, које су користили само непријатељи овог народа".

Књига даје обиље података и докумената против прекрајања и фалсификовања чињеница. Истина изнета у њој је сурова, у исто време **опомињућа** како се више никада нешто слично не би поно-

вило. Данашњим и будућим генерацијама оне треба да послуже као поука да се не деле на потомке победника и поражених, да се окрену будућности и учине све да се такве деобе више не догађају, да буду заједно у напорима да живе у слободи, миру и напретку. То је основа која цскључује трагичне деобе и представља стварни национални интерес.